

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/96/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010598
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovanej A. B., C. D., nar. XX. mája XXXX v E., trvale bytom F. XXX, okr. Šaľa, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 6. júna 2022, č. k. 27T/39/2021-98, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

II/ Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku sa obžalovaná A. B., C. D., nar. XX. mája XXXX v E., trvale bytom F. XXX, okr. Šaľa

oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3Pv 121/21/2202-5 zo dňa 17. mája 2021 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý mala obžalovaná spáchať na nasledovnom skutkovom základe:

„v období od novembra 2020 do 06.06.2022 zanedbala svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich detí G. B. a H. B., ktorá jej vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bola k nej zviazaná rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22P/169/2018 zo dňa 10.05.2019, právoplatný dňa 12.06.2019, na každé dieťa sumou po 45 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca detí E. B., bydliskom E. G. XXX/XX I. J., túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnila, hoci jej objektívne nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorej by túto vyživovaciu povinnosť hradila, okrem čiastočných úhrad spolu vo výške 1 095 €, čím jej za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 615 €, pričom bola rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/116/2018 zo dňa 28.05.2019, právoplatný dňa 19.09.2019, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.“

pretože trestnosť činu zanikla s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú vinnou zo spáchania úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„v období od novembra 2020 do 06.06.2022 zanedbala svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich detí G. B. a H. B., ktorá jej vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bola k nej zviazaná rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 22P/169/2018 zo dňa 10.05.2019, právoplatný dňa

12.06.2019, na každé dieťa sumou po 45 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca detí E. B., bydliskom E. G. XXX/XX I. J., túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnila, hoci jej objektívne nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorej by túto vyživovaciu povinnosť hradila, okrem čiastočných úhrad spolu vo výške 1 095 €, čím jej za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 615 €, pričom bola rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/116/2018 zo dňa 28.05.2019, právoplatný dňa 19.09.2019, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.“

Okresný súd obžalovanej podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd výrok o vine obžalovanej v napadnutom rozsudku odôvodnil tým, že vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal ako je uvedený v obžalobe po úprave ku dňu vyhlásenia rozsudku a vina obžalovanej bola jednoznačne preukázaná. Okresný súd poukázal na výpovede obžalovanej a svedka B. ako aj na listinné dôkazy, ktorými bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaná má zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojich detí, ktorá bola súdom určená po 45 EUR mesačne, pričom obžalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by objektívne nemala schopnosť platiť výživné v uvedenej nízkej sume spolu 90 EUR mesačne. Okresný súd ďalej uviedol, že za predmetné obdobie, mala obžalovaná zaplatiť celkovo 1.710 EUR, pričom v konaní do vyhlásenia napadnutého rozsudku bolo preukázané na základe predložených poštových poukazov zaplatenie sumy 1.095 EUR. Na uplatnenie účinnej ľútosti teda obžalovanej podľa okresného súdu zostávalo ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradiť ešte 615 EUR, na čo by nepostačovalo ani obžalovanou tvrdená, no ničím nepreukázaná úhrada sumy 520 EUR. Okresný súd ďalej poukázal na to, že obžalovaná trestný čin spáchala do 24 mesiacov od odsúdenia za takýto čin, pričom vzhľadom na spáchanie činu po predchádzajúcom odsúdení za totožnú trestnú činnosť a bez preukázaného obmedzenia zárobkovej možnosti mal preukázané zavinenie úmyselnou formou.

Výrok o treste uloženom obžalovanej napadnutým rozsudkom okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil tým, že obžalovanej mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 1 do 5 rokov, pričom u nej zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznala sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutovala a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/116/2018 predstavuje zákonný znak trestného činu podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, a teda na toto odsúdenie sa v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona neprihliada ako na priťažujúcu okolnosť, pričom okresný súd doplnil, že navyše sa v ňom obžalovaná aj osvedčila. Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na opakované páchanie tejto trestnej činnosti a jej spáchanie krátko po predchádzajúcom odsúdení okresný súd nepovažoval za vhodné uloženie alternatívnych trestov a pre spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neprichádza do úvahy podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, preto obžalovanej uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, v ktorej zohľadnil čiastočné platby výživného, a ktorú považuje za postačujúcu na dosiahnutie účelu trestu. Keďže obžalovaná nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, okresný súd ju zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obžalovaná odvolanie zahlásila, ktoré následne odôvodnila osobitným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. septembra 2022 a v kópii aj krajskému súdu v rovnaký deň. Obžalovaná v odôvodnení odvolania uviedla, že žiada o zrušenie trestu, ktorý jej bol uložený napadnutým rozsudkom. Obžalovaná ďalej uviedla, že je matkou troch synov a prosí o zhovievavosť a šancu vychovávať jej najmladšieho syna, o ktorého sa jeho otec nestará tak, akoby sa mal starať. Obžalovaná dala sľub, že si svoju vyživovaciu povinnosť bude plniť, nakoľko už tretí mesiac chodí vypomáhať staršej pani, ktorá potrebuje celodenný dohľad a hoci nezarába veľa, zarobí toľko, aby si svoju vyživovaciu povinnosť vedela plniť a zároveň sa dokázala postarať o svojho najmladšieho syna. Obžalovaná k písomnému odôvodneniu odvolania

pripojila ústrižky z poštových poukážok, ktorými mala zaplatiť výživné na dva mesiace vopred, a preto žiada o zrušenie trestu, ktorý jej bol napadnutým rozsudkom uložený.

Prokurátor sa do termínu verejného zasadnutia k odôvodneniu odvolania obžalovanej nevyjadril.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo krajský súd zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Z rodných listov maloletých detí vyplýva, že obžalovaná je matkou maloletého H. B., nar. XX. augusta XXXX a medzičasom už plnoletého G. B., nar. XX. novembra XXXX, pričom z rozsudku Okresného súdu Galanta z 11. apríla 2018, č. k. 21P/6/2018, právoplatného dňa 11. apríla 2018 a z rozsudku Okresného súdu Galanta z 10. mája 2019, č. k. 22P/169/2018-138, právoplatného dňa 12. júna 2019 vyplýva, že H. B. a aj G. B. boli zverení do osobnej starostlivosti ich otca, E. B., nar. XX. novembra XXXX a obžalovaná je povinná prispievať na ich výživu sumou 45 EUR mesačne na každého jej syna počnúc od 22. októbra 2018 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám otca jej synov.

Z napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vymedzil obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti od mesiaca november 2020 do dňa 6. júna 2022, teda za celkom 19 mesiacov zohľadňujúc skutočnosť, že ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku výživné za mesiac jún 2022 ešte nebolo splatné.

Dokazovaním na okresnom súde bolo preukázané, že obžalovaná v rozhodnom období na svoju vyživovaciu povinnosť uhradila celkom sumu 1.095 EUR, hoci celkom mala uhradiť výživné vo výške

1.710 EUR (19 mesiacov x 45 EUR x 2). Okresný súd tak vykonaným dokazovaním dospel k správne mu skutkovému záveru, že suma zameškaného výživného v rozhodnom období predstavuje 615 EUR.

Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí krajským súdom vyplynulo, že obžalovaná na svoju vyživovaciu povinnosť po vyhlásení napadnutého rozsudku uhradila celkom sumu 1.220 EUR (dňa 4. augusta 2022 sumu 350 EUR, dňa 26. augusta 2022 sumu 600 EUR, dňa 8. septembra 2022 sumu 180 EUR a 28. novembra 2022 sumu 90 EUR), pričom úhrady predmetných súm na verejnom zasadnutí potvrdil aj otec detí E. B., nar. XX. novembra XXXX. Zameškané výživné za rozhodné obdobie v celkovej výške 615 EUR teda bolo uhradené, pričom z výpovede otca detí E. B., nar. XX. novembra XXXX zároveň vyplynulo aj to, že trestný čin spáchaný obžalovanou nemal trvalo nepriaznivé následky.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin a) zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak f) trestnosť činu zanikla.

Pretože obžalovaná svoju povinnosť dodatočne splnila skôr, ako sa krajský súd odobral na záverečnú poradu, trestnosť ňou spáchaného úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona zanikla. Z dôvodu zániku trestnosti činu spáchaného obžalovanou preto krajský súd obžalovanú oslobodil spod obžaloby.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.